01/06/2021

Η Ιερά Μητρόπολη Χίου τίμησε τον Άγιο γόνο των Αργεντών

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Χίου, Ψαρών και Οινουσσών

Η Ιερά Μητρόπολη Χίου, Ψαρών και Οινουσσών, στο πλαίσιο του εορτασμού των 200 ετών από την έναρξη του ιερού αγώνα της Εθνικής Παλιγγενεσίας «Για του Χριστού την πίστην την Αγίαν και της πατρίδος την ελευθερίαν» τιμάει την μνήμη των Νεομαρτύρων.

Στις 29 Μαΐου 2021 τίμησε τη μνήμη του **Νεομάρτυρος Αγίου Ανδρέου του Αργέντη του Χίου**, του πρωτοκλήτου των μετά την Άλωση Νεομαρτύρων, ο οποίος έχυσε το αίμα του για την Ορθόδοξη Χριστιανική Πίστη και το Γένος στη Βασιλεύουσα στις 29 Μαΐου 1464.

Στον Ιερό Ναό Αγίου Ανδρέου Αργέντη συνοικίας Καλοπλύτου πόλεως Χίου ετελέσθη το Σάββατον 29 Μαΐου 2021 αρχιερατική Θεία Λειτουργία ιερουργούντος του **Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Χίου, Ψαρών και Οινουσσών κ. Μάρκου** με την συμμετοχήν του Αιδεσιμωτάτου Πρωτοπρεσβυτέρου κ. Μακαρίου Στρουμπάκη, του Αιδεσιμωτάτου Οικονόμου κ. Δημητρίου Καλίκα και του Ιερολογιωτάτου Αρχιδιακόνου κ. Αποστόλου Λάρδα ενώ έψαλε ο Πρωτοψάλτης κ. Ηρακλής Μαλανδρίνος.

Ο Ιερός Ναός ήταν σημαιοστολισμένος με Βυζαντινά και Ελληνικά λάβαρα, ως συμβολισμό της αδιαπτώτου ιστορικής συνέχειας του Ελληνισμού και της συζεύξεως του με την αλήθεια και την αγάπη της Χριστιανικής Διδασκαλίας.

Ο Σεβασμιώτατος Χίου κ. Μάρκος (κατά κόσμον ΜΑΡΚΟΣ ΑΓ. ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ) αντί κηρύγματος ανέγνωσε την ομιλία η οποία εκφωνήθηκε το 1939 κατά τον πρώτο εορτασμό του Αγίου Ανδρέου του Αργέντη υπό του Πρωτοπρεσβυτέρου ΜΑΡΚΟΥ ΑΓ. ΒΑΣΙΛΑΚΗ, κατά σάρκα προπάτορος του Σεβασμιωτάτου, ο οποίος είχε τότε εισηγηθεί την αγιοκατάταξη του Αγίου και συνέθεσε και την Ιερά Ακολουθία.

Στην ιστορική αυτή ομιλία μεταξύ άλλων αναφέρεται:

«Το σεπτόν σκήνωμα του Αγίου, ο θησαυρός και το καύχημα της Ορθοδοξίας, είχε την ζωντανήν φυσικήν του μορφήν και εφυλάσσετο ακέραιον είς υγροτάτην και δύσκολον και ησφαλισμένην κρύπτην, ήτις ετηρείτο μυστική και «μετά μεγίστης δυσκολίας επετρέπετο η επίσκεψις είς τους πιστούς διά τον φόβον των εχθρών».

Αυτό ήτο το άγιον τέλος του Νεομάρτυρος Ανδρέου. Αλλά μη νομίσετε, Χριστιανοί μου, ότι μόνος από μέσα από την οικογένειάν του ο εορταζόμενος σήμερον Άγιος Ανδρέας έδειξεν ηρωϊσμόν θρησκευτικών και πατριωτικόν.

Όχι. Τον βίον, τας πράξεις και τον ηρωϊσμόν είς τα βασανιστήρια του αθλοφόρου Αγίου Ανδρέου μιμούμενοι οι απόγονοί του, προσέφερον μεγάλας υπηρεσίας είς την Εκκλησίαν, το Έθνος και την Πατρίδα κατά τους μαύρους χρόνους της σκλαβιάς.

Ο Ευστράτιος Λουκή Αργέντης, θεολόγος και ιατροφιλόσοφος «κατέχει εν τη καθ'ημάς Ορθοδόξω Εκκλησία διακεκριμένην θέσιν και τιμάται πολλαχώς διά τα

έργα και τας γνώσεις του».

Ούτος κατεφίμωσε, κατετρόπωσε και κατεκερεύνωσε διά της ευρυμαθείας και ευσεβούς ευγλωττίας του είς την Αλεξάνδρειαν τους απεσταλμένους του Πάπα, που κατέβησαν είς την Αίγυπτον διά να διαδώσουν τα άζυμα είς τους Χριστιανούς της Ανατολής (1748).

Ιάκωβος Αργέντης ο ιερομόναχος, ως ηγούμενος της γεραράς Μονής των Μουνδών (Διευχών), εστερέωσε και εβελτίωσε τα οικονομικά της Μονής και ετήρησε γενναίαν και ανδρικήν στάσιν απέναντι των ενοχλήσεων των μοναχών υπό των Τούρκων.

Ο Ευστράτιος Αργέντης, ο νεώτερος, ο Εθνομάρτυς, εβοήθησε πολλαχώς, ηθικώς και υλικώς, τον πρωταθλητήν, πρωτεργάτην και πρωταπόστολον της Ελληνικής Ελευθερίας Ρήγαν τον Φεραίον.

Αυτός έδωκε χρήματα στον Ρήγαν για να εκτυπώση την Χάρταν της Ελλάδος, τας προκηρύξεις, τα ποιήματα και τα συγγράματά του. Στο σπίτι του Αργέντη αυτού στη Βιέννη συνηθροίζοντο όλοι οι φίλοι της Ελληνικής Ελευθερίας και συνεπισκέπτοντο για την ανάστασιν της Πατρίδος.

Στο σπίτι του Αργέντη τούτου τον Σεπτέμβριον του 1796 ο Ρήγας, μπροστά σ’όλους τους φίλους της Ελευθερίας, έψαλλε με την λύραν του για πρώτην φοράν το Θούριον «Ως πότε παλληκάρια θα ζούμε στα στενά».

Και όταν ο Αργέντης ούτος συνελήφθη μαζί με τον Ρήγαν υπό των Αυστριακών και ωδηγήθη ενώπιον του Αυστριακού ανακριτού, δεν εδείλιασε να ομολογήση ότι ήταν είς γνώσιν του όλα τα σχέδια του Ρήγα, και ότι αυτός εξώδευσε διά την εκτύπωσιν και διανομήν των βιβλίων κλπ. είς την Σμύρνην και είς άλλα μέρη. Διά τούτο παραδοθείς υπό των Αυστριακών εστραγγαλίσθη και ερρίφθη είς του Ίστρου τα νερά.

Ιωάννης Αργέντης, επίτροπος του εν Γαλατά Ιερού Ναού του Αγίου Ιωάννου των Χίων, τον Απρίλιον του 1821 ερρίφθη μαζί με τον Πατριάρχη Γρηγόριον τον Ε’ είς τον Βόσπορον και εδημεύθη η περιουσία του

Λεόντιος Παντελή Αργέντης και Νικόλαος Παντελή Αργέντης απηγχονίσθησαν στις 23 Απριλίου του 1822 είς την πλατείαν του Βουνακίου της Χίου με τον τρισόλβιον Μητροπολίτην Πλάτωνα και τους λοιπούς της Χίου προύχοντας.

Άνθιμος Αργέντης, ιερομόναχος και καθηγούμενος της Μονής των Μουνδών, εσφαγιάσθη κατά τας αποφράδας ημέρας του 1822.

Αν ανιδήδωμεν την Ιστορίαν της Χίου από της Αλώσεως μέχρι της Ελληνικής Επαναστάσεως, θα ίδωμεν ότι κανένας άλλος Χιακός Οίκος δεν προσέφερεν υπέρ της Εκκλησίας και του Έθνους ημών τόσας θυσίαις είς αίμα όσας ο Οίκος των Αργεντών.

Και σήμερον ακόμα οι απόγονοι των Αργεντών παρέχουν σπουδαίας και μεγάλας υπηρεσίας είς την Εκκλησίαν, το Έθνος και την Πατρίδα.

Ιδού, λοιπόν, ευσεβές εκκλησίασμα, ότι τας αγίας αρετάς ταύτας του Νεομάρτυρος Αγίου Ανδρέου εμιμήθησαν και οι απόγονοι Αυτού.

.....

Τους οφθαλμούς μας την στιγμήν ταύτην ας ανυψώσωμεν στον ουρανόν και ας είπωμεν: «Θαυματουργέ Άγιε Ανδρέα, μεγάλε και τιμημένε μας Άγιε, πρωτόκλητε Νεομάρτυρα, Σύ που ευρήκες χάριν παρά τω Θεώ και είσαι σύνδεσμος μας Άγιε, του Ουρανού και της γης, ευλόγησε από τα ουράνια σκηνώματά Σου την πόλιν ταύτην, την οποίαν καθηγίασαν διά του μαρτυρικού αίματος των χιλιάδες μαρτύρων.

Δίδε μας την ευχήν Σου και την μεσιτείαν Σου.

Μεσίτευε και εύχου ίνα η νέα Ελληνική γενεά, η ελπίδα του μέλλοντος, τα παιδιά μας, Σε έχουν κανόνα, τύπον και υπογραμμόν είς τον βίον των. Εύχου και μεσίτευε προς τον Θεόν, ίνα η ψυχή μας ζή όπως ζούσε και η ψυχή Σου.

Εύχου να ζη η πίστις του Χριστού μέσα στας ψυχάς μας και είς όλον το Έθνος μας το Ελληνικό, και είς ολόκληρον τον Κόσμον. Εύχου ίνα η Εκκλησία μας η Ορθόδοξος διδάσκη τα ρήματα της αιωνίου ζωής και πρωτοστατή είς τα καλά και Θεία έργα της κατά Χριστόν ζωής».

Είς το πέρας της Θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος εχειροθέτησεν πνευματικόν τον Εφημέριον της Ενορίας π. Δημήτριον Καλίκαν, τον οποίον προέτρεψε να εργάζεται την μετάνοιαν εν ταις καρδίαις των ενοριτών του και να αναπαύση διά της συγχωρήσεως τους κοπιώντας και πεφορτισμένους.

Ευλογημένες στιγμές, ιστορικές στιγμές, γεμάτες Χριστιανικά μηνύματα, εθνική περηφάνεια και τιμή στην μακραίωνη Χιώτικη αρχοντική παράδοση.